
INWESTYTURA (6) *sb f*

Teksty nie oznaczają é.

sg G inwestytury (2). ◇ A inwestyturę (2). ◇ pl G inwestytur (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Symboliczne nadanie, przekazanie urzędu lub włości przez władzę świecką duchownym; investitura
Cn (6) : [Henryk Piąty] s Papieżem nie drążył około podawania Papieństwa y Inwestytur wybierania
BielKron 180; RejAp 152; RejPos 290v; ná Rzymłkim Concylium postanowiono: żeby pánowie
świeccy/ Inuełtytury łwym beneficjatom y Biskupom nie dawáli SkarŻyw 336, 335, 336.

W charakterystycznych połączeniach: dawać inwestytury (2); inwestytur wybieranie.

TZ